

[Ministeren for Grønland.]

mærkninger vil jeg gerne sige, at det i denne sag, som jo også er overordentlig alvorlig for Grønland, vil være rigtigst, at vi prøver på at holde os til realiteterne og ikke nærer ønskedrømme.

Da ønsket om en særskilt folkeafstemning i Grønland oprindeligt blev fremsat, ønskede man; at afstemningen i Grønland og afstemningen i Danmark skulle være fuldstændig adskilte. Dette lod sig ikke gøre på grund af den statsretlige ordning, vi har, og det fik man at vide. Dernæst ønskede man, at afstemningen i Grønland alligevel fandt sted senere end afstemningen i Danmark. Det er meget svært at bemærke, at man tror, at man derved tilgodeser Grønlands interesser. Jeg vil påstå, at med den afgørelse, jeg har truffet, og som regeringen har truffet, har vi forsøgt at tilgodese grønlandske interesser, altså at have afgjort sagen ud fra grønlandske forudsætninger. Sagen er nemlig den, at hvis udfaldet af afstemningen i Danmark bliver det, at der er stort flertal for EF, vil den afstemning, der så skal finde sted i Grønland, være betydningsløs, altså vil grønlandske vælgere stå i den situation, at det ville være ligegyldigt, om de sagde ja eller nej, deres stemmer ville ikke tælle med. Det betyder, at man ville give disse vælgere en narresut. Hvis vi derimod står i den situation, at afstemningen i Danmark står lige på vippen, så stiller vi den grønlandske vælger over for den situation, at han eller hun skal til at afgøre, om Danmark skal ind i EF eller ej. For at give den grønlandske vælger den mulighed må man være ret hårdhjertet, for problemerne er meget forskellige set fra Grønland og set fra Danmark. Netop for at spare den grønlandske befolkning, de grønlandske vælgere, for denne situation har vi afgjort sagen på den måde, som vi har afgjort den. Jeg vil gerne undertrege, at denne afgørelse er truffet ud fra grønlandske forudsætninger.

Jeg var lidt ked af, at hr. Moses Olsen brugte en del af sin taletid til ligesom at

komme med en slags trussel over for folket, eller hvem det nu er.

Hele spørgsmålet om Grønlands selvstændighed er noget, vi drøfter og skal drøfte i mange år endnu, og jeg tror, det er forkert, at en grønlandsk folketingsmand her fra denne talerstol, så længe hele spørgsmålet er så uafklaret, som det er, bruger netop dette spørgsmål som en slags trussel.

(Kort bemærkning.)

Skovmand: Jeg tror, markedsministeren vil give mig ret i, at der er noget yst hensigtsmæssigt i, at pjecer trykkes på et tidspunkt, der ikke ligger alt for langt fra det tidspunkt, hvor de er lavet. Når der ligger en pjece på vores bord, er det jo ikke til at vide, at den er lavet engang i efteråret, navnlig ikke, hvis man ikke får set efter, at der står december — det var oven i købet på det trykte, så på det tidspunkt må trykningen allerede have været i gang. Nu er jeg godt klar over, at det ikke er noget, ministeren har med at gøre, men det er måske noget, der burde tages op en anden gang. Forleden hørte vi jo det samme vedrørende FN-publikationen, som også kommer helt urimelig sent i forhold til det tidspunkt, hvor der er brug for den.

Når jeg interesserer mig så meget for markedssekretariatets pjecer, ligger der ikke deri hverken kritik eller det modsatte af dem, men simpelt hen, at de er udtryk for tankegangen i de kontorer, hvorfra ministeren får sine oplysninger.

Suverænitetetsbemærkningerne har jeg taget til mig, men jeg ville egentlig være glad ved, om ministeren, til næste gang vi drøfter denne sag her i tinget, ville overveje at komme med nogle bemærkninger om, hvilken generel politik man vil føre over for u-landene fra regeringens side, for det er jo nødvendigt, at man nu gør sig det klart.

Til sidst vil jeg sige om fremmedarbejderne, at jeg kunne faktisk forstå på ministeren, at man intet som helst ved om, hvor-